

Moyshe Kulbak, 1896-1937

Extraits n°8-9 de *Childe-Harold*

Le spleen à Berlin

Dans l'envers du décor berlinois, à Wedding, Moyshe Kulbak cherche sa place. L'enthousiasme des débuts commence à s'effriter...

Extrait 8:

42

— און איך בין קראנק, מאדעמוואזעל,
כ'בין מאדנע קראנק, ווי דער יארהונדערט,
און כ'האב דאך אויך אמאל אזוי פארוואונדערט
א שפרונג געטאן פון טאטנס שוועל!
געוואגטקייט, יוגנט-ברויז און העזה,
אביסל בלאק, אביסל שאפענהויער,
קבלה, פרץ און שפינאזע,
און אויסגעווארצלטקייט, און טרויער, טרויער, טרויער.
און עפעס ווארט מען אלע יארן —
באלד וועט אלץ פאנגאנדערבליצן,
ביז די יוגנט איז פארבייגעפארן,
און מיט גארנישט בלייבט מען זיצן...

Oui, je suis malade, Mademoiselle,
Comme ce siècle étrangement souffrant.
Je m'étonnais naguère moi aussi,
Quittant d'un bond la maison paternelle.
Fougue de jeunesse, audace, insolence,
Un peu de Blok et de Schopenhauer,
Peretz et la cabale, et Spinoza,
Le déracinement et la tristesse.
Et l'on attend des années quelque chose :
Tout sera bientôt éblouissement,
Mais l'on ne voit pas passer la jeunesse,
On reste assis, on n'a que du néant.

Extrait 9 :

48

פאראן א האס — געשליפענער קריסטאל,
וואס גליט, ווי א רובין, מיט בלוט און פחדים...
ביינאכט, די לבנה פון קאלטן שטאל
באשפינט מיט א זילבערנעם פאדים
די קלויסטערס, די תפיסות, די שלעסער...
פאראן א האס אן אן ענד, אן א ברעג,
אן אן אויסוועג... א פארבלוטטיקטער מעסער
טוט פלוצלונג א בליץ אין געשלעג
און פארשווינדט באלד... א שאס, פון טויער צו טויער
פלאקאטן, אין דער פינצטער — א פאן,
גרופעס ארבעטער, א האלבער טויער,
אן אפגעבראכענער באלקאן.

Il est une haine, un cristal taillé,
Rubis calciné de sang et d'effroi
Dans la nuit. Une lune d'acier froid
Tend de fils d'argent, comme une araignée,
Les palais, les prisons, les monastères.
Il est une haine, elle est sans limites.
Et voici soudain qu'au cœur du combat
Fulgure, sanglant, l'éclair d'un couteau.
Un coup de feu s'éteint bientôt, Affiches
De porte en porte. Et dans l'ombre-un drapeau.
Groupes d'ouvriers. Un demi-portail,
Et tout là-haut les débris d'un balcon.